

Mendim veçues

Në lëndën penale PAKR 77/2017 kundër M.S. dhe V.T.:

Unë me respekt nuk pajtohem me vendimin e shumicës së trupit gjykues për të urdhëruar rigjykimin e lëndës në fjalë. Unë besoj se Gjykata e Apelit duhet të vendos për të gjitha kundërshtimet e ngritura nga palët në propozimet e tyre përkatëse apeluese dhe të vlerësoj të gjitha provat që do konstatoheshin se janë të pranueshme. Gjithashtu, Gjykata e Apelit duhet të kompletoj tërësinë e provave dhe të dëgjoj B.S.1. si dëshmitar në këtë lëndë.

Edhe pse dispozitivi i aktgjykimit të shkallës së parë nuk përkon plotësisht me dispozitat relevante ligjore të Kodit të Procedurës Penale, për mendimin tim kjo ishte e pamjaftueshme të arsyetonte prishjen e aktgjykimit dhe dërgimin e lëndës në rigjykim. Një vendim i tillë merret vetëm në raste të jashtëzakonshme, domethënë kur Gjykata e Apelit nuk mund të procedoj në përputhje me nenin 403 të KPP-së dhe ndryshon aktgjykimin e kundërshtuar.

Në rastin në fjalë Gjykata e Apelit nuk duhet t'i shmanget shqyrtimit gjyqësor të meritave të lëndës. Gjykata, duke vepruar *ex officio*, ka mund të mbante një seancë dëgjimore për të mbledhur prova të reja – dëshminë e B.s.1. të dëgjuar në cilësi të dëshmitarit. Pastaj, unë jam e mendimit se do të jetë e mundur të përcaktohen dhe vlerësohen të gjitha faktet materiale të lëndës në shikim të dispozitave relevante të Kodit Penal.

Nuk shoh arsye se përse Gjykata e Apelit duhet të shmang vlerësimin e tërësisë së provave dhe të vendos në këtë lëndë. Kodi i Procedurës Penale të Kosovës e lejon standardin e shqyrtimit apelues dhe u jep gjyqtarëve të apelit instrumente të ndryshëm që provat të mblidhen në formë të plotë. Dërgimi i lëndës në rigjykim shkakton një vonesë të panevojshme në vënien e drejtësisë pasi që është shumë e parashikueshme që çështjet e kundërshtuara do të paraqiten përsëri për shqyrtim apelues. Nuk ka rregulla procedurale që do të parandalonin Gjykatën e Apelit të ndryshoj aktgjykimin e kundërshtuar dhe të marr vendim për fajësinë apo pafajësinë dhe në rast të një vendimi fajësues – mbi dënimin. Si formulim i përgjithshëm, Kodi lejon të ashtuquajturin shqyrtim *de novo*. Gjykata e Apelit duhet të veprojnë sikur të jetë duke konsideruar çështjen për herë të parë, duke mos marrë parasysh vendimin e gjykatës në instancë më të ultë. Procedura penale e Kosovës lejon edhe që i akuzuari i cili është shpallur i pafajshëm nga gjykata e shkallës së parë të dënohet në shkallë të dytë. Në këtë shembullin e fundit, i pandehuri i cili është shpallur fajtor vetëm nga Gjykata e Apelit ka të drejtë të ankohet kundër këtij vendimi në Gjykatën Supreme. Ky në fakt është argumenti më i mirë që procedura penale e Kosovës parasheh për standardin *novo* apelues.

Për këto arsye unë me respekt nuk pajtohem me vendimin e shumicës së trupit gjykues për të dërguar lëndën në rigjykim.

Anna Adamska – Gallant

Gjyqtare e EULEX-it